

Daniels Bog – nummer et hundrede og seksogfyrre

At trevle de profetiske tråde ud: Den sidste præsident, diktatur og den forestående søndagslov

Jeff Pippenger
2024-03-19

Vi er i færd med at identificere det profetiske miljø, som foreligger, når Amerikas Forenede Staters sidste præsident bliver bemyndiget som en despot i den historiske udvikling frem mod den snart kommende søndagslov. Intet sker i et tomrum, og jorddyrets borgerskab er temmelig ligeligt delt i deres vurdering af Trump. De, som sympatiserer med hans synspunkt, kan let se, hvorfor han behøver at rydde op i sumpen, og hvorfor det praktisk talt er umuligt, at det kan ske, uden at Trump påtager sig rollen som en diktator. De mest magtfulde diktatorer er dem, der har en høj procentdel af befolkningen, som støtter det arbejde, diktatoren søger at udføre. Forud for Hitlers magtovertagelse ville det kræve en trillebør fuld af kontanter at købe et brød.

Hitler vendte dette om, og selv om tyskerne ikke ønsker at vedkende sig meget af denne historie, havde Hitler omfattende støtte til sit virke. De spørgsmål, der konfronterer De Forenede Stater, og hele verden, frembringer en sontring mellem borgerne, og linjerne bliver nu trukket op. Tiden fra Revolutionskrigen indtil 1798 repræsenterer en forberedelsesperiode, som svarer til beseglingstiden for de hundrede og fireogfyrre tusind. Patriot Act markerede begyndelsen på den åndelige gentagelse af Revolutionskrigen. Jesus fremstiller altid enden ved begyndelsen, og jordens dyr begyndte med en Revolutionskrig, således skal det også ende med en. Den første var bogstavelig, den sidste er åndelig.

Den amerikanske borgerkrig var bogstavelig og skal gentages i de sidste dage. Det markerede fremkomsten af den første republikanske præsident, som er et forbillede på den sidste republikanske præsident. Det republikanske parti opstod som et anti-slaveriparti for at modsætte sig demokraternes længe etablerede slaverivenlige parti. Denne politiske strid frembragte borgerkrigen og Lincolns præsidentskab. Det er derfor umuligt at adskille den første republikanske præsident fra borgerkrigen, og således vil den sidste republikanske præsident arve et umiddelbart forspil til en borgerkrig. Jesus benyttede den naturlige verden til at illustrere den åndelige verden. Dragens parti har til fader løgnens fader, og det demokratiske partis kendetegn er usandhed. En klassisk illustration af denne taktik er deres påstand om, at de er det parti, der nærer sympati for minoriteter.

Vogt jer for de falske profeter, som kommer til jer i fåreklæder, men indvortes er de glubske ulve. I skal kende dem på deres frugter. Plukker man druer af tjørn eller figner af tidsler? Således bærer hvert godt træ god frugt; men et dårligt træ bærer dårlig frugt. Et godt træ kan ikke bære dårlig frugt, og et dårligt træ kan heller ikke bære god frugt. Hvert træ, som ikke bærer god frugt, hugges om og kastes i ilden. Derfor skal I kende dem på deres frugter.

Matthæus 7:15–20.

Et træs rødder bestemmer den frugt, det vil bære, og Det Demokratiske Partis rødder er dets holdning for slaveri. Det Republikanske Partis rødder er dets holdning imod slaveri.

Retfærdig er du, HERRE, når jeg går i rette med dig; dog vil jeg tale med dig om dine domme: Hvorfor har de ugudeliges vej fremgang? hvorfor lever alle de, som handler såre troløst, i lykke? Du har plantet dem, ja, de har slået rod; de vokser, ja, de bærer frugt; du er nær i deres mund og fjern fra deres nyre. Jeremias 12:1, 2.

Den kommende borgerkrig sættes ind i sammenhængen med de „pengestærke mænd“, som Søster White kalder dem, der kontrollerer markedet for at høste nationernes rigdom, mens de træder de fattige ned.

"I Indien, Kina, Rusland og Amerikas byer dør tusinder af mænd og kvinder af sult. De pengestærke mænd kontrollerer markedet, fordi de har magten. De opkøber til lave priser alt, hvad de kan få fat i, og sælger det derefter til stærkt forhøjede priser. Dette betyder sult for de fattigere klasser og vil resultere i borgerkrig." Manuscript Releases, bind 5, 305.

Borgerkrigen i Lincolns historie var bogstavelig og omhandlede bogstavelig slaveri. De drageinspirerede globalister frembringer en borgerkrig i de sidste dage, som bygger på deres bestræbelser på at afskaffe middelklassen, så der kun efterlades de superrige eliter og de superfattige livegne. Det er middelklassen, der bevarer social, økonomisk og religiøs frihed, og når den fjernes, findes der ingen buffer mod gennemførelsen af feudalisme. Den franske revolutions vigtigste bedrift var, at den gjorde ende på feudalismens system, som globalisterne nu søger at genindføre ved at fjerne middelklassen. Globalisternes plan er i vidt omfang baseret på at oversvømme middelklassen med illegale immigranter, hvilket reducerer den økonomiske produktion, sænker lønningerne og udvider statens velfærdssystem.

I årene op til Anden Verdenskrig, under den store depression, vandt fader Charles Coughlin, en romersk-katolsk præst, berømmelse ved sine radioudsendelser, som nåede millioner af lyttere over hele landet. Hans radioudsendelser svarede i indflydelse til Rush Limbaughs i den senere tid. Coughlin brugte sin radioplatform til at drøfte et bredt spektrum af emner, herunder politik, økonomi og sociale spørgsmål. Han støttede i begyndelsen præsident Franklin D. Roosevelt og dennes New Deal. Coughlins radioudsendelser, som ofte var ophidsende og kontroversielle, gjorde ham til en polariserende skikkelse i amerikansk politik. Selv om han havde en stor og hengiven tilhængerskare, blev han også mødt med kritik og fordømmelse fra forskellige sider for sine ekstremistiske synspunkter.

Coughlins oprindelige politiske, økonomiske og sociale anskuelser blev overtaget af Franklin Roosevelt og blev hans rettesnor for New Deal-politikken, som indførte den stadigt voksende socialforsikringsordnings svøbe samt velfærdssystemet i De Forenede Stater. Hans New Deal-politik blev kendetegnet på hans eftermæle og var et led i det profetiske scenarie, der førte frem til og fulgte efter Anden Verdenskrig. „På deres frugter skal I kende dem.“ Som følge af gennemførelsen af Roosevelts New Deal-politik varede den store depression langt længere i De Forenede Stater end i nogen anden nation i verden.

Roosevelt var demokrat og derfor en drageinspireret globalist. Den New Deal-politik, han indførte, var en del af en langsigtet plan om at frembringe et borgerskab af superrige og superfattige. Borgerkrigens bogstavelige slaveri repræsenterer det åndelige og økonomiske slaveri, som nu accelererer med voldsom hast, idet det moderne Babylons globalistiske milliardærkøbmænd finansierer den udbredte illegale indvandring, der er udtænkt til at bringe Roosevelts New Deal til deres forståelse af fuldkommenhed. Den sidste præsident, som vil blive konfronteret af den tredje verdenskrig, vil også blive konfronteret af krisen i det program for social afhængighed, som blev etableret af præsidenten under den anden verdenskrig. Inspirationen identificerer dette forhold og identificerer også, at lederne i de sidste dage ikke vil vide, hvordan de skal håndtere problemet.

“Der er ikke mange, selv blandt undervisere og statsmænd, som forstår de årsager, der ligger til grund for samfundets nuværende tilstand. De, som holder regeringens tøjler, er ikke i stand til at løse problemet med den moralske fordærvelse, fattigdom, armod og den tiltagende kriminalitet. De kæmper forgæves for at bringe erhvervslivet ind på et mere sikkert grundlag. Hvis mennesker ville give større agt på Guds ords undervisning, ville de finde en løsning på de problemer, som forvirrer dem.”

"Skrifterne beskriver verdens tilstand umiddelbart før Kristi andet komme. Om de mennesker, som ved røveri og udbytning samler sig store rigdomme, er der skrevet: 'I har samlet skatte sammen til de sidste dage. Se, den løn, som I ved svig har holdt tilbage fra arbejderne, der har høstet jeres marker, råber; og råbene fra dem, som har høstet, er nået frem til Herren Sebaots ører. I har levet i nydelse på jorden og i udskejelser; I har opfedet jeres hjerter som på en slagtedag. I har fordømt og dræbt den retfærdige; han sætter sig ikke til modværge mod jer.' Jakob 5:3–6." Testimonies, bind 9, s. 13.

Den sidste præsident vil „holde regeringens tøjler“, men han vil ikke være i stand „til at løse problemet med moralsk fordærv, fattigdom, pauperisme og tiltagende kriminalitet.“ Heller ikke vil han være i stand til „at bringe forretningsvirksomheden ind på et mere sikkert grundlag.“ Alle disse problemer er forbundet med bankiererne og de milliardærrige købmænd i de sidste dage. „Pauperisme“ bruges til at beskrive tilstanden hos dem, der er afhængige af fattighjælp eller velfærdsydelse ydet af lokale myndigheder eller velgørende organisationer. I mange samfund var pauperisme forbundet med social stigmatisering og førte ofte til marginalisering og diskrimination af dem, der oplevede fattigdom. Det program i amerikansk historie, som har frembragt „pauperisme“, er det program, der angiveligt er udformet til at hjælpe dem, der er fanget i fattigdom, så de kan løfte sig selv. I stedet frembragte det et system af statslig forsørgelse, der skulle fastholde disse paupere i økonomisk slaveri.

Umiddelbart efter Anden Verdenskrig begyndte De Forenede Nationer at fungere. Dette frembragte et andet vidnesbyrd fra de to første verdenskrige om, at det syvende rige (De Forenede Nationer) vil blive sat på jordens trone. Den første verdenskrig identificerede den rolle, som det globale banksystem spillede, og som blev taget i anvendelse i den første verdenskrigs historie, samt disse verdensbankmænds og købmænds hensigter om at vende tilbage til det feudale system, således som det blev repræsenteret i den anden verdenskrig. Alle disse anslag — én-verdensregeringen, det økonomiske system, hvor de overmådeligt rige hersker over de

overmådeligt fattige, og det én-verdens finansielle system, som kun vil tillade dem at deltage, som det finder egnede — kom fra dragen, som fører krig mod den ottende præsident, der er af de syv.

Den logik, som disse faktorer repræsenterer, illustrerer tydeligt en præsident, som vil føle sig tvunget til at blive diktatorisk i sin fremgangsmåde til løsning af problemer. Vi identificerer ganske enkelt det profetiske miljø, som Guds ord har angivet vil udfolde sig under historien om jorddyrets sidste præsident. I den foregående artikel henviste vi til et afsnit fra **The Great Controversy**, hvor hun angiver, at den „timelige velstand“ fjernes før søndagsloven. Afsnittet identificerer mange profetiske karakteristika ved de sidste dage, og de punkter, hun behandler, finder deres opfyldelse i prøvetiden under dyrets billede både i De Forenede Stater og derefter i verden. Hun identificerer de to spørgsmål, som Satan benytter for at fange verden, som spiritualisme og søndagens helligholdelse. Idet hun henviser til de helbredelsesmirakler, som Satan vil benytte, identificerer hun endnu et profetisk spørgsmål for vor tid.

„Gennem de to store vildfarelser, sjælens udødelighed og søndagens helligholdelse, vil Satan bringe folket ind under sine bedrag. Medens den førstnævnte lægger grundlaget for spiritualismen, skaber den sidstnævnte et sympatibånd med Rom. De Forenede Staters protestanter vil være de første til at række deres hænder ud over kløften for at gribe spiritualismens hånd; de vil række ud over afgrunden for at slutte hånd med den romerske magt; og under indflydelsen af denne trefoldige forening vil dette land følge i Roms fodspor ved at træde samvittighedens rettigheder under fode.“

„Efterhånden som spiritualismen stadig nærmere efterligner vor tids navnkristendom, får den større magt til at bedrage og besnære. Satan selv bliver omvendt efter tingenes moderne orden. Han vil fremtræde i en lysets engels skikkelse. Gennem spiritualismens virksomhed vil der blive gjort mirakler, de syge vil blive helbredt, og mange ubestridelige undere vil blive udført. Og eftersom ånderne vil bekende troen på Bibelen og vise agtelse for kirkens institutioner, vil deres gerning blive antaget som en tilkendegivelse af guddommelig kraft.“

Skillelinjen mellem bekendende kristne og de ugudelige er nu knap nok til at skelne. Kirkemedlemmer elsker det, som verden elsker, og er rede til at slutte sig til dem, og Satan er fast besluttet på at forene dem i ét legeme og således styrke sin sag ved at føre alle ind i spiritualismens rækker. Papister, som praler af mirakler som et sikkert tegn på den sande kirke, vil let blive bedraget af denne undergørende magt; og protestanter, som har kastet sandhedens skjold bort, vil også blive forført. Papister, protestanter og verdslige vil alle tage imod en gudfrygtigheds ydre skikkelse uden dens kraft, og de vil i denne forening se en storstilet bevægelse til verdens omvendelse og indførelsen af det længe forventede tusindårsrige.

„Gennem spiritualismen fremtræder Satan som menneskeslægtens velgører; han helbreder folkets sygdomme og giver sig ud for at frembære et nyt og mere ophøjet system for religiøs tro; men samtidig virker han som ødelægger. Hans fristelser fører skarer til undergang. Uforsonlighed afsætter fornuften fra dens trone; sanselig hengivelse, strid og blodsudgydelse følger. Satan fryder sig over krig, for den ophidser sjælens værste lidenskaber og river derpå sine ofre, gennemvædet af last og blod, med ind i evigheden. Det er hans hensigt at opægge nationerne til krig mod hinanden, for derved kan han bortlede folkets sind fra forberedelsens

værk til at bestå på Guds dag.“ The Great Controversy, 588, 589.

Satan synes at fuldbyrde sin kronende handling ved søndagsloven, ikke før. Det er, efter at De Forenede Stater taler som en drage i vers elleve i Johannes' Åbenbaring kapitel tretten, at Satan i vers tretten synes at kalde ild ned fra himlen. Dette er også, hvad Søster White identificerer.

"Ved det dekret, som håndhæver pavemagtens institution i overtrædelse af Guds lov, vil vor nation fuldstændigt løsrive sig fra retfærdigheden. Når protestantismen rækker sin hånd over kløften for at gribe den romerske magts hånd, når den rækker ud over afgrunden for at slutte hånd med spiritualismen, når vort land under indflydelse af denne trefoldige union skal forkaste ethvert princip i sin forfatning som et protestantisk og republikansk styre og skal træffe foranstaltninger til udbredelsen af pavelige usandheder og vildfarelser, da kan vi vide, at tiden er kommet for Satans forunderlige virksomhed, og at enden er nær." Testimonies, bind 5, 451.

Før søndagsloven, under prøvelsestiden for dyrets billede, som også er beseglingstiden for de hundrede og fireogfyre tusinde, og som også er det tidspunkt, hvor virkningen af ethvert syn finder sted, vil et fænomen af dragens magt blive åbenbart, hvilket repræsenterer miraklet med falsk helbredelse. I Åbenbaringens Bog identificeres Babylon, skøgen, som den, der forfører alle nationerne.

Og lyset fra en lampe skal ikke mere skinne i dig; og brudgommens og brudens røst skal ikke mere høres i dig; for dine købmænd var jordens stormænd; for ved dine trolddomskunster blev alle folkeslag forført. Åbenbaringen 18,23.

Ordet „trolddomskunster“ er det græske ord „pharmakeia“, som betyder medicin eller apotek. Ordet er afledt af det græske ord G5332, som betyder (et stof, det vil sige en trylledrik, der fremkalder besværgelse); en droghandler eller farmaceut eller forgifter. I de sidste dage, der leder frem til søndagsloven, vil et spørgsmål, som vil bidrage til det splittende miljø, der overtages af den ottende og sidste præsident, være den farmaceutiske industris virke, som repræsenteret ved Anthony Fauci, og Kina-virussen.

Fauci og Kina er begge repræsentanter for dragemagten, og Faucis fingeraftryk kan spores helt tilbage til opfindelsen af hiv-virussen. Befolkningskontrol, således som den repræsenteres af mænd som milliardæren Bill Gates, er en egenskab, som blev manifesteret i Faraos forsøg på at udrydde spædbørnene på Moses' tid og i Herodes' bestræbelser på at gøre det samme på Kristi tid. Halvdelen af befolkningen blev bedraget af Kina-virussen, og man kan stadig se mennesker bære masker, som ikke forhindrer nogen virus.

Vi vil fortsætte dette studium i den næste artikel.

„Satan virker også gennem elementerne for at høste sin afgrøde af uforberedte sjæle. Han har studeret hemmelighederne i naturens laboratorier, og han bruger al sin magt til at beherske elementerne, så langt Gud tillader det. Da det blev ham tilladt at hjemsøge Job, hvor hurtigt blev da ikke hjerne og kvæg, tjenere, huse, børn revet bort, idet den ene ulykke fulgte den anden som i et øjeblik. Det er Gud, der skærmer sine skabninger og værner dem mod

ødelæggerens magt. Men den kristne verden har vist foragt for Jehovas lov; og Herren vil gøre netop det, som Han har erklæret, at Han ville gøre—Han vil trække sine velsignelser tilbage fra jorden og fjerne sin beskyttende omsorg fra dem, som gør oprør mod Hans lov og lære og tvinger andre til at gøre det samme. Satan har herredømme over alle dem, som Gud ikke på særlig måde vogter. Nogle vil han begunstige og lade få fremgang for at fremme sine egne planer, og over andre vil han bringe trængsel og få mennesker til at tro, at det er Gud, som hjemsøger dem.”

“Idet han for menneskenes børn fremtræder som en stor læge, der kan helbrede alle deres sygdomme, vil han bringe sygdom og ulykke, indtil folkerige byer er lagt i ruiner og øde. Selv nu er han virksom. I ulykker og katastrofer til søs og til lands, i store ildebrande, i voldsomme tornadoer og frygtelige haglstorme, i storme, oversvømmelser, cykloner, flodbølger og jordskælv, på ethvert sted og i tusinde skikkelser, udøver Satan sin magt. Han fejer den modnende høst bort, og hungersnød og nød følger. Han meddeler luften en dødelig forgiftning, og tusinder omkommer ved pest. Disse hjemsøgelser vil blive mere og mere hyppige og ødelæggende. Ødelæggelse vil ramme både mennesker og dyr. ‘Jorden sørger og vansmægter,’ ‘de stolte blandt folket ... sygner hen. Også jorden er vanhelliget under dens indbyggere; thi de har overtrådt lovene, forandret forskriften, brudt den evige pagt.’ Esajas 24:4, 5.”

”Og da vil den store forfører overtale menneskene til, at de, som tjener Gud, er årsag til disse onder. Den klasse, som har fremkaldt Himmels mishag, vil lægge alle deres trængsler på dem, hvis lydighed mod Guds bud er en stadig irttesættelse af overtræderne. Det vil blive erklæret, at mennesker krænker Gud ved overtrædelsen af søndagssabbatten; at denne synd har fremkaldt ulykker, som ikke vil ophøre, før søndagshelligholdelsen bliver strengt håndhævet; og at de, som fremholder det fjerde buds krav og således ødelægger ærbødigheden for søndagen, er dem, der volder folket uro og hindrer dets genoprettelse til guddommelig gunst og timelig fremgang. Således vil den anklage, som forud blev fremført mod Guds tjener, blive gentaget og på lige så velbegrundet grundlag: ‘Og det skete, da Akab så Elias, at Akab sagde til ham: Er det dig, som bringer Israel i ulykke? Og han svarede: Jeg har ikke bragt Israel i ulykke; men du og din faders hus, fordi I har forladt Herrens bud, og du har fulgt Ba’alerne.’” 1 Kong. 18:17, 18. Idet folkets vrede ophidses ved falske anklager, vil de følge en fremgangsmåde over for Guds sendebud, som i høj grad ligner den, frafaldne Israel fulgte over for Elias.

„Den mirakelvirkende kraft, som åbenbares gennem spiritualismen, vil øve sin indflydelse imod dem, der vælger at adlyde Gud frem for mennesker. Meddelelser fra ånderne vil erklære, at Gud har sendt dem for at overbevise dem, der forkaster søndagen, om deres vildfarelse, idet de bekræfter, at landets love bør adlydes som Guds lov. De vil beklage den store gudløshed i verden og stemme i med de religiøse læreres vidnesbyrd om, at moralens forfaldne tilstand skyldes vanhelligelsen af søndagen. Stor vil den harme være, som vækkes imod alle dem, der nægter at godtage deres vidnesbyrd.“ The Great Controversy, 589, 590.